



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro  
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad  
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones  
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

**Dusault, Nicolas**

**Coloniæ Agrippinæ, 1660**

§. 6. Creaturarum duratio momentanea est. §. 7. Dei majestas & vanitas  
hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

Iuntati potestatique sic est subiecta ut oculus  
 oculi ictu redigi possit in nihilum? Quomo-  
 do res illa nomen meretur, quod sit, quae non  
 esse quod haber, mutuum habet, alterius be-  
 neficio tenet, cuius auxilio opus est illud  
 agat, ope ut sustentetur, operatione & in-  
 fluxu indeficiente ut sit. Quare verissime dicit  
 aliquando Deus S. Catharinæ Senenij  
 quod creaturis omnibus pari ratione dicipo-  
 test. Noveris filia mea, quod ego sum qui  
 sum, tu vero es quae non es.

## §. VI.

*Reflexa dictorum consideratio de Dei maiuscula  
 & hominis vanitate.*

**M**ulto verissimum est Deus Optimus maxime quod tu solus es, & quod es, infinitè, es independenter, es immutabiliter. Tu quod es, sine excessu es & defectu, sine initio & fine, sine termino & metrisura; nec primum habes, nec secundum. Tu es qui ab omnibus nominaris & qmibus es ineffabilis, quia nomen tuum excedit omne nomen. Aestimaris, & non potes aestimari, quia pretium tui superat omne pretium, comparans & non potes comparari, quia es incomparabilis, definiris & non potes definiri, quia essentia tua nulla definitione includitur, nec

circumscribitur. Sic duo maxima sui temporis oracula loquuntur S. Gregorius Nazianzenus & S. Augustinus. Tu es in toto mundo nullibi inclusus: extra universum es nullibi exclusus, supra es nec elevaris, infra es nec deprimaris. Hujusmodi loquendi modis expllicant Doctores Dei immensitatem. Tu es qui veres, in te enim dicente Augustino nihil est praeteritum quod jam non sit, nihil est futurum, quod nondum sit, quia non est ibi nihil. Est omne quod fuit olim, & jam transiit, in te permanet stabile & sempiternum; omne quod erit aliquando, in te jam est anticipatio aeternae, vel ut melius dicam in te summe atque aeternae Deus nihil est Fuisse, nihil futurum, sed unum esse aeternum. Et inspexi S. Augustinus l. 7. conf. c. 11. cetera in statu Deus meus, & vidi nec omnino esse, nec omnino non esse; Esse quidem, quoniam abs te sunt: non esse autem, quoniam id quod es, non sunt; id enim vere est, quod incommutabiliter manet. Idecirco nec homines, licet inter corporeas, creature praestantissimae astimentur, vere sunt, quia variis subjacent commutationibus: corruptitur enim iuvenis in virum, inquit Eusebius, Vir in senem, puer in juvenem, infans in puerum, & qui heri fuit in eum qui est hodie, quique

T s est

hodie in crastinum ; manet autem nullus  
idem ; quomodo enim si sumus iidem , alii  
nunc quam antea gaudemus ; Alia modo  
mamus atque odimus , alii passionibus mo-  
vemur , non eandem figuram , non eandem de-  
rebus sententiam habentes ? Sanctissimus Ja-  
poniae Apostolus Franciscus Xaverius scri-  
bens ad Patres Collegii Goani docet huius-  
modi cogitationibus frequenter pascere animum ,  
esse in eo nutrire firmam in Deum-  
duciam & praeclaros Christianæ humilitatis  
sensus , nam quisquis siue conditionem natu-  
ræ bene novit , sibi diffidit , nec in se inventus  
cui innitatur , sed inde ad supremam Domini  
sui conversus potentiam & bonitatem , omni-  
nem suam in ipso ponit fiduciam , in quo con-  
sistit vera animi fortitudo & vita . A te ergo  
Rex meus & Deus meus , & non ab homini-  
bus in posterum postulabo vires & subsidium  
in necessitatibus & miseriis meis , quoniam tu  
potentiam habes ad opitulandum , bonita-  
tem habes ad miserandum , essentiam habes  
infinitam & durationem æternam , quemun-  
quam deficit ; homines vero brachium ha-  
bent carneum , vitam brevem , immo nullam &  
quæ ipsa esse non potest vel puncto temporis  
nisi sustentetur & conservetur à te . Quare  
maledictus homo qui confidit in homine & p-

tem nullus  
idem, aliis  
ia modo-  
onibus mo-  
a eandem de-  
tissimus Ja-  
verius scri-  
ocet huius-  
pascere at-  
n Deum.  
humiliatis  
onem natu-  
a se invent-  
um Domini  
atem, om-  
in quo con-  
A te ergo  
ab homin-  
& subisdium  
quoniam tu  
n, bona-  
tiam habes  
, que mun-  
achium ha-  
o nullam &  
tempora-  
te. Quare  
nine & p-  
m

vit carnem brachium suum, & à Domino re-  
vissit cor ejus. Et erit quasi myrica in deserto  
& habitabit in terra saluginis & inhabitabi-  
li. Benedictus Vir qui confidit in Domino, &  
vit Dominus fiducia ejus, & erit quasi lignum  
quod transplantatur super aquas, quod ad hu-  
morem mittit radices suas: & non timebit cum  
venerit aestus. Et erit folium ejus viride, & in  
tempore siccitatis non erit sollicitum nec ali-  
quando desinet facere fructum. Jeremi. c. 17.

## CAPUT III.

Tertium medium conservandi fiduciam in  
Deum.

Considerare nos esse opus Dei.

## §. I.

## In Opificio in opus suum.

Nihil rationi conformius, nihil æquius  
fingipotest jure possessionis quo suum  
opifex opus à se elaboratum sibi vendicat;  
nec meliorem quis afferre probationem po-  
test ad rei cuiuspiam evincendum dominium  
quam si ostendat à se rem factam. Hinc picto-  
res suarum picturarum domini sunt, sculpto-  
res suarum statuarum, figuli testarum ac va-  
forum, omnesque artifices operum quæ arte  
sua atque industria perfecerunt. Hæc vendere  
pos-